

РЕШЕНИЕ

№ 33140

гр. София, 10.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в
публично заседание на 02.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **4216** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 от АПК, във вр. с чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба от Н. Й. К. с ЕГН [ЕГН] и съдебен адрес - С., [улица], ет. 1, ап. 2, чрез адв. М., срещу Столична дирекция на вътрешните работи, като се претендира обезщетение за причинени неимуществени вреди в размер на 5 000 лв., причинени му от отменено като незаконосъобразно Решение № 513005-68 / 18. 07. 2023 г., както и законната лихва от датата на влизане в сила на съдебното решение за отмяна на акта от 30. 05. 2024 г. до окончателното и изплащане и разносните по делото.

С молба от 05. 05. 2025 г. ищецът уточнява, че периода на иска е от 05. 12. 2022 г. до 12. 07. 2024 г., както и че размерът на лихвата от датата на отмяна на съдебния акт 30. 05. 2024 г. до датата на предявяване на исковата молба 23. 04. 2025 г. е в размер на 623,53 лв.

В съдебно заседание, ищецът чрез процесуалния си представител, поддържа иска, по заявените в него съображения. Не претендира разносните по делото,.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, чрез писмен отговор прави възражения за неоснователност на иска. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на исковата молба, като размера на обезщетението се определи от съда по справедливост.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 05.12.2022 г. Н. Й. К. като водач на лек автомобил става участник в пътно-транспортно

произшествие в [населено място], на ул. Околовръстен път, поради което му е извършена проверка с техническо средство за употреба на наркотици и техните аналози. Техническото средство отчита положителен резултат за употреба на амфетамин, като на водача е издаден талон за медицинско изследване.

Със заповед за задържане на лице на полицейски служител от 05. 12. 2022 г. Н. К. е задържан на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР за извършено престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК – употреба на наркотични вещества или техните аналози.

Със съдебна химикотоксикологична експертиза то 20. 12. 2022 г. извършена от експерти при ВМА е установено, че в предоставените биологични проби от Н. К. не е открито наличие на алкохол и наркотични вещества.

Със заявление от 15. 05. 2022 г. Н. К. е поискал от СДВР да бъдат заличени личните данни обработвани в информационните системи на МВР във връзка със заповедта за задържане.

С Решение № 513005-68 / 18. 07. 2023 г. на директора на СДВР е отказано изтриването на личните данни на Н. К. обработвани в Интегрираната регионална полицейска система във връзка със заповед за задържане на лице № 381 / 05. 12. 2022 г. 06 РУ-СДВР.

С Решение № 6403 / 27. 10. 2023 г. по адм. д. 7286 / 2023 г. по описа на АССГ, е отхвърлена жалбата на К. срещу Решение № 513005-68 / 18. 07. 2023 г. на директора на СДВР.

С Решение № 6614 / 30. 05. 2024 г. по адм. д. № 11601 / 2023 г. на ВАС е отменено решението на АССГ, както и Решение № 513005-68 / 18. 07. 2023 г. на директора на СДВР, като преписката е върната за ново произнасяне от административния орган.

С Решение № 513005-75 / 12. 07. 2024 г. на директора на СДВР са изтрети личните данни на Н. К. обработвани в Интегрираната регионална полицейска система във връзка със заповед за задържане на лице № 381 / 05. 12. 2022 г. 06 РУ-СДВР.

С постановление от 03. 10. 2024 г. по пр. пр. № 5980 / 24 г. на СРП е прекратено наказателното производство срещу К. за престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК.

С Решение № 21099 / 24. 10. 2024 г. по КАНД № 8177 / 2024 г. по описа на АССГ, XIX касационен състав, е отменена заповед за задържане на лице № 381 / 05. 12. 2022 г. издадена от полицейски инспектор в 06 РУ-СДВР.

При така установените факти, Административен съд София - град обосновава следните правни изводи:

Разгледана по същество исквата молба е частично основателна по следните съображения:

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. На основание чл. 4 от ЗОДОВ, държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Поради това отговорността се характеризира като обективна, безвиновна, а възникването на право на обезщетение предполага установяване на незаконосъобразни действия и/или бездействия.

За да бъде ангажирана отговорността на държавата на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, следва ищецът да установи по безсъмнен и категоричен начин наличието на следните кумулативно изискуеми предпоставки, а именно: 1. незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред относно актовете, а в случаи на претендирани вреди от незаконосъобразни действия/бездействия, незаконосъобразността им се установява от съда, пред

който е предявен искът за обезщетение; 2.настъпили вреди и 3. наличие на пряка причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт или твърдените незаконосъобразни действия и/ или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. Посочените предпоставки следва да се констатира кумулативно като липсата, на която и да е от тях е пречка да се реализира отговорността на държавата по чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ.

По отношение на предявения иск, които се обосновава на незаконосъобразното Решение № 513005-68 / 18. 07. 2023 г. на директора на СДВР г., с което на К. е отказано изтриване на лични данни, настоящият съдебен състав приема, че съобразно установената фактическа обстановка и събраните доказателствени материали по делото, са налице посочените кумулативно изискуеми предпоставки за възникване на отговорността на ответника по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, а именно наличието на административен акт, който е отменен по силата на влязло в сила съдебно решение. Налице е надлежен ответник, съобразно чл. 205 от АПК, тъй като Столична дирекция на вътрешните работи е юридическо лице по силата на чл. 37, ал. 2 от ЗМВР.

С оглед изложеното, настоящата съдебна инстанция приема, че е налице предпоставка за ангажиране на отговорността на СДВР - незаконосъобразен акт на орган или длъжностно лице на държавата при или по повод изпълнение на административна дейност, отменен по съответния ред.

По отношение настъпилата вреда и причинната връзка между нея и незаконосъобразния административен акт съдът намира следното:

Спорът по делото се свързва именно с наличието на тези два от кумулативно изискуемите се елементи от правопораждащия отговорността на държавата фактически състав по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ - настъпването на твърдените от ищеца неимуществени вреди и доколко същите са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразна административна дейност – от незаконосъобразната Заповед за прилагане на ПАМ.

Предявеният иск за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди се основава на твърдения за претърпени от ищеца в причинна връзка със решението да бъде отказано заличаването на личните данни негативни психични и емоционални изживявания, в т. ч. неудобство, срам, стрес и притеснения. Ищецът излага, че през процесния период изживял огромен шок от обработката на личните му данни в МВР като престъпник. Имал опасения, че ще загуби работата си като мениджър сигурност във Виваком, като при всяка проверка от полицейски служители „светвали кодове“ за неговата регистрация и в очите на полицаите бил престъпник и подозрителен човек.

От показанията на разпитания по делото свидетел И. Н., които съдът кредитира, се установява, че ищецът не приел добре факта, че според думите на свидетеля „досието му било отворено“ и при рутинни проверки, „светвали кодове“. Ищецът се притеснявал да не загуби работата си и станал депресиран и подтиснат. Ищецът е бил много притеснен и стресиран, станал по – затворен и по – рядко излизал и се виждал с приятели. Последното кореспондира с наведените в исковата молба твърдения за чувство на безсилие, обида и несправедливост, причинени вследствие на незаконосъобразния отказ да бъдат заличени личните му данни, при положение, че почти веднага излязла токсикологичната експертиза, която доказала, че не е употребил наркотици.

При това положение, следва да се направи извод, че доказаните по делото психически страдания са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразния отказ на ответника да заличи вписванията.

В тази връзка следва да се има предвид, че в изисканото за послужване адм. д. № 7286 / 23 г. по описа на АССГ е налице (стр. 16 от това дело) извлечение от интегрирана полицейска система, в която по отношение на Н. К. има вписване, като уличен и задържане от полицейски орган за

престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК – управление на МПС след употреба на наркотици.

Съдът намира, че е налице причинена вреда, която подлежи на обезщетяване и причинна връзка между отменения като незаконосъобразен акт и претендираните вреди. Преки са само тези вреди, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат, т. е. които са вследствие от увреждането. Непосредствени са вредите, които са настъпили по време и място, следващо противоправния резултат. В настоящия казус, вредите, които се претендират са пряка и непосредствена последица от заповедта за прилагане на принудителна административна мярка. С оглед на гореизложеното съдът намира, че ако не беше издадено решението, с което незаконосъобразно се отказва снемането на обработката на личните данни, то ищецът не би претърпял описаните негативните преживявания. Вредите се изразяват в неблагоприятна последица, която накърнява правната сфера на лицето. В този смисъл, очевидно при справка от страна на полицейски органи, безспорно е излизала информация, че ищецът се води уличен в престъпление.

Следва да се отбележи, че съдът намира за неоснователни доводите в писмения отговор на ответника, че ищецът претендира вреди от едни и същи факти и настоящото производство следвало да се прекрати. Видно от изисканата информация и приложеното определение по дело № 4217 / 2025 г. по описа на АССГ, по това дело се претендират вреди от издаването на самата заповед за задържане, която също е отменена като незаконосъобразна, за разлика от вредите, които се претендират по настоящото дело и касаят незаконосъобразния отказ да бъде заличено обработването на лични данни.

Предвид обстоятелството, че в ЗОДОВ липсва разпоредба за определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди, то следва да намери приложение чл. 52 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/, според който обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Обезщетението предвидено в нормата на чл. 52 ЗЗД, възмездява главно страданията или загубата на морална опора, понесени от ощетения вследствие на увреждането. Задължителни указания в тази посока се съдържат в т. II на ППВС № 4/1968 г.

Съдът намира за основателно направеното от ответната страна възражение за прекомерност на претендираното обезщетение. Настоящият състав намира, че обезщетението, което следва да се присъди на ищеца за претърпени неимуществени вреди вследствие отмяната на незаконосъобразния административен акт, възлиза в размер на 2500 лева. Така определената сума съдът приема за справедлива предвид претърпените от Н. К. неимуществени вреди, изразяващи се в притеснения да не загуби работата си и обида, че в очите на полицейските служители се води като уличен в извършването на престъпление. От една страна, дългия период от време на обработка на тези данни обуславят около средния размер на претендираното обезщетение, но от друга страна не се събраха данни, че извън сферата на полицейските служители за целия период от време е била известна информацията, че все още се води като уличен, че е управлявал МПС след употреба на наркотици, доколкото резултатите от самата химикотоксикологична експертиза са излезли много бързо, което обуславя обаче определяне на сума по-малка от претендираната. В тази връзка следва да се отчете и че няма данни, колко пъти е бил спиран от органите на МВР, както и данни, че тази информация е станала известна и в службата на ищеца. Все пак следва да се отчете общото притеснение на човек от обработката на тези данни и постоянната неизвестност дали при евентуално спиране от полицейски органи няма да бъде третиран като престъпник.

В тази връзка, искът за причинени на ищеца неимуществени вреди от отмененото като незаконосъобразно Решение № 513005-68 / 18. 07. 2023 г. на директора на СДВР. е основателен и доказан до посочения по-горе размер от 2500 лв., като за разликата до претендираната сума от 5000 лева, същият следва да бъде отхвърлен.

Предвид частичната основателност на основната претенция доказана е и акцесорната претенция за присъждане на лихва. Претендира се лихва в размер на 623,53 лв. за периода от 30. 05. 2024 г. до датата на предявяване на исковата молба – 23. 04. 2025 г.

Мораторна лихва се дължи обезщетение от датата на отмяна на административния акт (т. 4 от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г. на ВКС по тълк. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК), което е станало с влизане в сила на решението на ВАС на 30.05.2024 г. При пресмятане от страна на съда с онлайн калкулатор, за което не се изиска специални знания, се установява, че размера на законната лихва за забава върху така определеното от съда обезщетение от 2500 лв. за периода от 05.12.2022 г. до 30.05.2024 г. е 474.53 лв.

Съобразно обстоятелството, че искът за заплащане на обезщетение е частично основателен, то и претенцията по дължимото относно законната лихва върху главницата от датата на предявяване на исковата молба – 23.04.2025 г. до окончателното изплащане на сумите, е доказана и подлежи на уважаване съобразно с главния иск.

В съответствие с нормата на чл. 81 ГПК, настоящият състав следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски. При този изход на спора и на основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, на ищеца следва да се присъдят направените по делото разноски, съразмерно с уважената част от иска. В проведеното съдебното заседание, процесуалния представител на ищеца изрично заяви, че не претендира разноските по делото, поради което такива не се присъждат.

На ответника СДВР, съобразно отхвърлената част от иска следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, но процесуален представител не се яви в съдебното заседание, поради което разноски на ответника също не се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София - град, I отделение, 5 състав:

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на Н. Й. К. от [населено място], с ЕГН [ЕГН] обезщетение за причинени неимуществени вреди за периода от 05.12.2022 г. до 30.05.2024 г. в размер на 2 500 (две хиляди и петстотин) лева, причинени му от отменено като незаконосъобразно Решение № 513005-68 / 18. 07. 2023 г. на директора на СДВР, ведно със законната лихва върху тази сума от предявяването на исковата молба – 23.04.2025 г. до окончателното ѝ заплащане, като ОТХВЪРЛЯ иска в останалата част, за разликата над 2500 лв. до 5000 лв. като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на Н. Й. К. от [населено място], с ЕГН [ЕГН] сумата от 474.53 лева (четиристотин седемдесет и четири лева и петдесет и три стотинки), представляваща законна лихва за забава върху така определеното обезщетение за периода от 05.12.2022 г. до 30.05.2024 г., като отхвърля иска за останалата част до претендирания размер от 623,53 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ:

